

Dziennik Urzędowy L 30

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 48
3 lutego 2005

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 177/2005 z dnia 24 stycznia 2005 r. dotyczące wkładów finansowych Wspólnoty do Międzynarodowego Funduszu na rzecz Irlandii (2005–2006)** 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 178/2005 z dnia 2 lutego 2005 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 4
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 179/2005 z dnia 2 lutego 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1917/2000 w odniesieniu do przekazywania danych do Komisji** 6
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 180/2005 z dnia 2 lutego 2005 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1535/2003 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w zakresie systemu pomocy dla przetworów owocowych i warzywnych** 7
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 181/2005 z dnia 2 lutego 2005 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2191/81 w sprawie przyznawania pomocy w odniesieniu do zakupu masła przez instytucje i organizacje o celu niezarobkowym** 8
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 182/2005 z dnia 2 lutego 2005 r. ustalające, w jakiej mierze mogą być uwzględnione wnioski o prawa przywozowe złożone dla kwoty taryfowej żywego bydła o wadze przekraczającej 160 kg i pochodzącego ze Szwajcarii, przewidzianej w rozporządzeniu (WE) nr 2124/2004 9

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Rada

2005/84/Euratom:

- ★ **Decyzja Rady z dnia 24 stycznia 2005 r. zatwierdzająca przystąpienie Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej do Wspólnej konwencji w sprawie bezpieczeństwa gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami radioaktywnymi** 10

Komisja

2005/85/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 26 stycznia 2005 r. nakładająca szczególne warunki importu pistacji oraz niektórych produktów uzyskanych z pistacji pochodzących lub sprowadzanych z Iranu** (notyfikowana jako dokument nr K(2005) 117) ⁽¹⁾ 12

2005/86/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 28 stycznia 2005 r. zmieniająca decyzję 2003/71/WE w zakresie jej okresu obowiązywania** (notyfikowana jako dokument nr K(2005) 186) ⁽¹⁾ 19

2005/87/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 2 lutego 2005 r. upoważniająca Szwecję do stosowania systemu zastępującego badania statystyczne dotyczące pogłowia bydła ustanowionego na mocy tytułu I rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady** (notyfikowana jako dokument nr K(2005) 194) ⁽¹⁾ 20

Europejski Bank Centralny

2005/88/WE:

- ★ **Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego z dnia 21 stycznia 2005 r. zmieniające wytyczne EBC/2001/3 w sprawie transeuropejskiego zautomatyzowanego błyskawicznego systemu rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym („TARGET”)** (EBC/2005/1) 21

Sprostowania

- ★ **Sprostowanie do decyzji Komisji 2005/78/WE, Euratom z dnia 1 lutego 2005 r. zmieniającej decyzję 2001/844/WE, EWWiS, Euratom (Dz.U. L 29 z 2.2.2005)** 27

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 177/2005

z dnia 24 stycznia 2005 r.

dotyczące wkładów finansowych Wspólnoty do Międzynarodowego Funduszu na rzecz Irlandii (2005–2006)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 308,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Międzynarodowy Fundusz na rzecz Irlandii (zwany dalej „Funduszem”) został ustanowiony w 1986 r. na mocy Umowy z dnia 18 września 1986 r. między rządem Irlandii a rządem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej dotyczącej Międzynarodowego Funduszu na rzecz Irlandii (zwanej dalej „Umową”) w celu wspierania postępu gospodarczego i społecznego, a także popierania kontaktów, dialogu i pojednania między nacjonalistami i unionistami w całej Irlandii, przy realizacji jednego z celów określonych w umowie angielsko-irlandzkiej z dnia 15 listopada 1985 r.
- (2) Wspólnota wnosi wkłady finansowe do Funduszu od 1989 r. W latach 2003 i 2004 z budżetu Wspólnoty przyznano po 15 milionów EUR w każdym z tych lat zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2236/2002 z dnia 10 grudnia 2002 r. dotyczącym wkładów finansowych Wspólnoty do Międzynarodowego Funduszu na rzecz Irlandii (2003–2004)⁽²⁾. Rozporządzenie to wygasło z dniem 31 grudnia 2004 r.
- (3) Ocena dokonana zgodnie z art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 2236/2002 potwierdziła potrzebę dalszego wspierania działalności Funduszu, przy jednoczesnym

stałym wzmacnianiu synergii celów i koordynacji z interwencjami funduszy strukturalnych, w szczególności ze Specjalnym Programem na rzecz Pokoju i Pojednania w Irlandii Północnej i na Obszarach Graniczących z Irlandią (zwanym dalej „programem POKÓJ”) ustanowionym zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiającym przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych⁽³⁾.

- (4) Proces pokojowy w Irlandii Północnej wymaga dalszego wspierania Funduszu ze strony Wspólnoty po dniu 31 grudnia 2004 r.
- (5) Na swoim posiedzeniu w Brukseli w dniach 17 i 18 czerwca 2004 r. Rada Europejska wezwała Komisję do przeanalizowania możliwości dostosowania interwencji w ramach programu POKÓJ i Międzynarodowego Funduszu na rzecz Irlandii do interwencji w ramach innych programów funduszy strukturalnych, które zostaną zakończone w 2006 r., z uwzględnieniem konsekwencji finansowych takiego dostosowania.
- (6) Wkład Wspólnoty do Funduszu powinien przyjąć formę wkładów finansowych na lata 2005 i 2006 oraz zakończyć się w tym samym czasie, co przedłużony program POKÓJ.
- (7) Przy rozdysponowywaniu wkładu Wspólnoty, Fundusz powinien traktować priorytetowo projekty o charakterze transgranicznym lub obejmujące różne społeczności w taki sposób, aby uzupełniać działalność finansowaną z programu POKÓJ.
- (8) Zgodnie z Umową wszystkie podmioty wnoszące wkład do Funduszu uczestniczą w charakterze obserwatorów w posiedzeniach Rady Międzynarodowego Funduszu na rzecz Irlandii.
- (9) Komisja powinna wspierać na wszystkich poziomach koordynację pomiędzy Radą Funduszu i jego przedstawicielami a organami zarządzającymi ustanowionymi w ramach danych interwencji funduszy strukturalnych, w szczególności w ramach programu POKÓJ.
- (10) Pomoc ze strony Funduszu powinna być uznawana za skuteczną jedynie w takim stopniu, w jakim przyczynia się do trwałej poprawy gospodarczej i społecznej oraz o ile nie służy jako substytut innych wydatków publicznych lub prywatnych.

⁽¹⁾ Opinia wydana dnia 14 grudnia 2004 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 341 z 17.12.2002, str. 6.

⁽³⁾ Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1105/2003 (Dz.U. L 158 z 27.6.2003, str. 3).

- (11) Do dnia 1 kwietnia 2006 r. należy dokonać oceny wyników działalności Funduszu oraz ocenić potrzebę dalszego wsparcia ze strony Wspólnoty.
- (12) W niniejszym rozporządzeniu zamieszcza się finansową kwotę referencyjną w rozumieniu punktu 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą oraz Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i poprawy procedury budżetowej⁽¹⁾ na cały okres trwania programu, nie naruszając przy tym określonych w Traktacie kompetencji organu budżetowego.
- (13) Wysokość wkładu Wspólnoty do Funduszu wyrażona w wartościach bieżących powinna wynieść po 15 milionów EUR na lata 2005 i 2006.
- (14) Wsparcie to przyczyni się do umocnienia solidarności między Państwami Członkowskimi i między ich narodami.
- (15) Do celów przyjęcia niniejszego rozporządzenia, Traktat nie przewiduje żadnych innych kompetencji poza wymienionymi w jego art. 308,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Finansowa kwota referencyjna na realizację wkładu finansowego Wspólnoty do Międzynarodowego Funduszu na rzecz Irlandii (dalej zwanego „Funduszem”) na lata 2005–2006 wynosi 30 milionów EUR.

Roczne środki zatwierdza organ budżetowy w ramach limitów perspektywy finansowej.

Artykuł 2

Wkład wykorzystywany jest przez Fundusz zgodnie z Umową z dnia 18 września 1986 r. między rządem Irlandii i rządem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej dotyczącej Międzynarodowego Funduszu na rzecz Irlandii (zwaną dalej „Umową”).

Przy rozdysponowywaniu wkładu Wspólnoty, Fundusz powinien traktować priorytetowo projekty o charakterze transgranicznym lub obejmujące różne społeczności w taki sposób, aby uzupełniać działalność finansowaną z funduszy strukturalnych, a w szczególności działalność w ramach Specjalnego Programu na rzecz Pokoju i Pojednania w Irlandii Północnej i na Obszarach Graniczących z Irlandią (zwanego dalej

„programem POKÓJ”), ustanowionego zgodnie z art. 7 ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.

Wkład wykorzystywany jest w sposób prowadzący do trwałej poprawy gospodarczej i społecznej na danych obszarach. Nie służy on jako substytut innych wydatków publicznych lub prywatnych.

Artykuł 3

Wspólnotę reprezentuje Komisja występująca w charakterze obserwatora na posiedzeniach Rady Funduszu (zwaną dalej „Radą”).

Przedstawiciele Funduszu reprezentują go w charakterze obserwatora na posiedzeniach Komitetu Monitorującego programu POKÓJ oraz odpowiednich innych interwencji funduszy strukturalnych.

Artykuł 4

Komisja, we współpracy z Radą Funduszu, określa odpowiednie procedury w zakresie promocji i informowania mające na celu propagowanie wiedzy o wkładzie Wspólnoty w projekty finansowane z Funduszu.

Artykuł 5

Do dnia 31 marca 2006 r. Komisja przedłoży organowi budżetowemu sprawozdanie oceniające wyniki działalności Funduszu oraz potrzebę dalszego wnoszenia wkładów po roku 2006, z uwzględnieniem postępów w procesie pokojowym w Irlandii Północnej. Sprawozdanie to będzie zawierać, między innymi:

- a) przegląd działalności Funduszu;
- b) wykaz projektów, które otrzymały pomoc;
- c) ocenę charakteru i wpływu działalności Funduszu, zwłaszcza w odniesieniu do jego celów i kryteriów określonych w art. 2 i 7;
- d) ocenę działań podjętych przez Fundusz w celu zapewnienia współpracy i koordynacji z interwencjami funduszy strukturalnych z uwzględnieniem, w szczególności, zobowiązań wynikających z art. 3 i 4;
- e) załącznik przedstawiający wyniki weryfikacji i kontroli przeprowadzonych przez Komisję stosownie do zobowiązania określonego w art. 6.

⁽¹⁾ Dz.U. C 172 z 18.6.1999, str. 1. Porozumienie zmienione decyzją 2003/429/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 147 z 14.6.2003, str. 25).

Artykuł 6

1. Komisja zarządza wkładami.

Z zastrzeżeniem ust. 2, roczny wkład wypłacany jest w ratach w następujący sposób:

- a) pierwsza płatność zaliczkowa w wysokości 40 % dokonywana jest po otrzymaniu przez Komisję zobowiązania podpisanego przez przewodniczącego Rady Funduszu stanowiącego, że Fundusz spełni warunki przyznania wkładu określone w niniejszym rozporządzeniu;
- b) druga płatność zaliczkowa w wysokości 40 % dokonywana jest sześć miesięcy później;
- c) płatność końcowa w wysokości 20 % dokonywana jest po otrzymaniu i zatwierdzeniu przez Komisję rocznego sprawozdania z działalności Funduszu oraz zbadanych rachunków za dany rok.

2. Przed wypłatą raty Komisja dokonuje oceny potrzeb finansowych Funduszu na podstawie salda gotówkowego

Funduszu w momencie każdej planowanej płatności. Jeżeli w wyniku tej oceny okaże się, że potrzeby finansowe Funduszu nie uzasadniają wypłaty jednej z tych rat, dana płatność zostaje zawieszona. Komisja weryfikuje tę decyzję na podstawie nowych informacji przekazanych przez Fundusz i dokonuje dalszych płatności, kiedy tylko uzna, że są one uzasadnione.

Artykuł 7

Wkład z Funduszu może zostać przeznaczony na działanie, które otrzymuje lub ma otrzymać pomoc finansową w ramach interwencji funduszy strukturalnych wyłącznie, jeżeli kwota tej pomocy finansowej powiększona o 40 % wkładu z Funduszu nie przekracza 75 % całkowitych kwalifikujących się kosztów działania.

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wygasa z dniem 31 grudnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 stycznia 2005 r.

W imieniu Rady

F. BODEN

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 178/2005**z dnia 2 lutego 2005 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

(2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 3 lutego 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 lutego 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1947/2002 (Dz.U. L 299 z 1.11.2002, str. 17).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 2 lutego 2005 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	105,7
	204	82,8
	212	152,0
	624	81,6
	999	105,5
0707 00 05	052	165,5
	999	165,5
0709 90 70	052	197,6
	204	239,9
	624	56,7
	999	164,7
0805 10 20	052	45,0
	204	38,8
	212	55,5
	220	41,4
	448	35,4
	624	44,6
	999	43,5
0805 20 10	052	49,1
	204	61,0
	624	72,5
	999	60,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	63,4
	204	84,8
	400	78,8
	464	131,4
	624	66,2
	662	36,0
	999	76,8
	999	76,8
0805 50 10	052	65,0
	999	65,0
0808 10 80	052	104,3
	400	110,8
	404	107,6
	720	59,3
	999	95,5
0808 20 50	388	83,2
	400	90,9
	528	71,9
	720	41,5
	999	71,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 179/2005**z dnia 2 lutego 2005 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1917/2000 w odniesieniu do przekazywania danych do Komisji**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1172/95 z dnia 22 maja 1995 r. w sprawie statystyki handlu towarami między Wspólnotą i jej Państwami Członkowskimi a państwami niebędącymi Państwami Członkowskimi⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 i 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 638/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie danych statystycznych Wspólnoty dotyczących handlu towarami między Państwami Członkowskimi oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3330/91⁽²⁾, które stosuje się od 1 stycznia 2005 r., ustanawia wspólne ramy dla systematycznego tworzenia danych statystycznych Wspólnoty dotyczących handlu towarami między Państwami Członkowskimi.
- (2) Okres przekazywania danych o handlu z krajami spoza Unii Europejskiej należy skrócić z 6 tygodni do 40 dni w celu dostosowania go do okresu przekazywania zagregowanych danych o handlu wewnątrzwspólnotowym.
- (3) Rada regularnie podkreśla, że terminowe dostarczanie danych statystycznych dotyczących handlu jest niezbędne do monitorowania Unii Gospodarczej i Walutowej.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie Komisji (WE) nr 1917/2000 z dnia 7 września 2000 r. ustanawiające niektóre przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1172/95 w odniesieniu do statystyki handlu z krajami spoza Unii Europejskiej⁽³⁾.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Statystyki Handlu Towarami z Krajami Trzecimi,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 32 rozporządzenia (WE) nr 1917/2000 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 32

1. Państwa Członkowskie opracowują:
 - a) zagregowane dane, określone dla każdego rodzaju obrotu, jako całkowita wartość wymiany handlowej z krajami spoza Unii Europejskiej oraz w podziale na produkty zgodnie z sekcjami Międzynarodowej Standardowej Klasyfikacji Handlu, wersja 3;
 - b) szczegółowe dane, o których mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
2. Państwa Członkowskie niezwłocznie przesyłają dane do Komisji na następujących zasadach:
 - a) zgodnie z ust. 1 lit. a) nie później niż 40 dni po zakończeniu okresu sprawozdawczego;
 - b) zgodnie z ust. 1 lit. b) nie później niż 42 dni po zakończeniu okresu sprawozdawczego.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 marca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 lutego 2005 r.

W imieniu Komisji

Joaquín ALMUNIA

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 118 z 25.5.1995, str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 102 z 7.4.2004, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 229 z 9.9.2000, str. 14. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1669/2001 (Dz.U. L 224 z 21.8.2001, str. 3).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 180/2005**z dnia 2 lutego 2005 r.****zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1535/2003 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w zakresie systemu pomocy dla przetworów owocowych i warzywnych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku przetworów owocowych i warzywnych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W oryginalnej wersji rozporządzenia Komisji (WE) nr 1535/2003⁽²⁾ art. 7 ust. 1 akapit 2 stanowił, że w zawartych pomiędzy organizacjami producentów a przetwórcami umowach na pomidory, brzoskwinie i gruszki termin płatności nie może przekraczać dwóch miesięcy od końca miesiąca dostawy każdej przesyłki.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 444/2004⁽³⁾ zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1535/2003 rozszerzyło ten zapis na wszystkie przetworzone owoce i warzywa.
- (3) Zebrane doświadczenia wskazują, że należy ograniczyć ten wymóg jedynie do umów dotyczących pomidorów, brzoskwiń, gruszek lub suszonych fig.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Przetworów Ovocowych i Warzywnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1535/2003 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Umowa wskazuje również etap dostaw, dla którego stosuje się cenę określoną w lit. f), oraz warunki zapłaty. W przypadku pomidorów, brzoskwiń, gruszek i suszonych fig ostateczny termin zapłaty nie może przekroczyć dwóch miesięcy od końca miesiąca dostawy każdej przesyłki.”

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 lutego 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 386/2004 (Dz.U. L 64 z 2.3.2004, str. 25).

⁽²⁾ Dz.U. L 218 z 30.8.2003, str. 14. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2169/2004 (Dz.U. L 371 z 18.12.2004, str. 18).

⁽³⁾ Dz.U. L 72 z 11.3.2004, str. 54.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 181/2005**z dnia 2 lutego 2005 r.****zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2191/81 w sprawie przyznawania pomocy w odniesieniu do zakupu masła przez instytucje i organizacje o celu niezarobkowym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2191/81⁽²⁾ ustanawia przyznawanie pomocy w odniesieniu do zakupu masła przez instytucje i organizacje o celu niezarobkowym. Biorąc pod uwagę obecną sytuację na rynku masła, poziom sprzedaży określony w tym rozporządzeniu, obniżenie ceny interwencyjnej masła oraz wynikające z tego obniżenie poziomu pomocy w ramach innych systemów wsparcia w odniesieniu do masła, należy obniżyć kwotę pomocy.

- (2) Komitet Zarządzający ds. Mleka i Przetworów Mlecznych nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W artykule 2 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (EWG) nr 2191/81 kwotę „100 EUR” zastępuje się kwotą „80 EUR”.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 lutego 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 213 z 1.8.1981, str. 20. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 921/2004 (Dz.U. L 163 z 30.4.2004, str. 94).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 182/2005**z dnia 2 lutego 2005 r.****ustalające, w jakiej mierze mogą być uwzględnione wnioski o prawa przywozowe złożone dla kwoty taryfowej żywego bydła o wadze przekraczającej 160 kg i pochodzącego ze Szwajcarii, przewidzianej w rozporządzeniu (WE) nr 2124/2004**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. dotyczące wspólnej organizacji rynku wołowy i cielęciny⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji nr 2124/2004 z dnia 14 grudnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania, przewidzianego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1922/2004, kontyngentu taryfowego na przywóz żywego bydła o wadze przekraczającej 160 kg i pochodzącego ze Szwajcarii⁽²⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 2 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) artykuł 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2124/2004 ustalił na 4 600 sztuk kwotę taryfową, na jaką operatorzy Wspólnoty mogą składać wnioski o prawa przywozowe, zgodnie z art. 3 niniejszego rozporządzenia,

- (2) Z uwagi na to, że wnioski o prawa przywozowe przekraczają dostępną ilość, o której mowa w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2124/2004, należy ustalić wspólny współczynnik redukcji, dla wnioskowanych ilości,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Każdy wniosek o prawa przywozowe złożony zgodnie z przepisami art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2124/2004 uwzględnia się do wysokości 13,10541 % wnioskowanych praw przywozowych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 3 lutego 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 lutego 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 368 z 15.12.2004, str. 3.

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 24 stycznia 2005 r.

zatwierdzająca przystąpienie Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej do Wspólnej konwencji w sprawie bezpieczeństwa gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami radioaktywnymi

(2005/84/Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 101 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólna Konwencja w sprawie bezpiecznego gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami radioaktywnymi była otwarta do podpisu od dnia 29 września 1997 r. do momentu jej wejścia w życie z dniem 18 czerwca 2001 r.
- (2) Konwencja ta jest otwarta do przystąpienia organizacji regionalnych o charakterze integracyjnym lub innym, pod warunkiem że taka organizacja jest ustanowiona przez suwerenne państwa i posiada kompetencje w zakresie negocjowania, zawierania i stosowania międzynarodowych umów w sprawach objętych niniejszą Konwencją, do której chce przystąpić Wspólnota.
- (3) Biorąc pod uwagę zadania przypisane Wspólnocie na mocy rozdziału 3 „Zdrowie i Bezpieczeństwo” Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, należy zatwierdzić przystąpienie Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej do Wspólnej konwencji.
- (4) Przystępując do tej Konwencji, Europejska Wspólnota Energii Atomowej będzie musiała zgłosić zastrzeżenie dotyczące niezgodności art. 12 ust. 1 dyrektywy 92/3/Euratom w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów radioaktywnych między Państwami Członkowskimi oraz do Wspólnoty⁽¹⁾ i poza jej obszar, ze szczególnym wymaganiem zawartym w art. 27 ust. 1 pkt i) Wspólnej konwencji, który to artykuł wymaga zgody

państwa przeznaczenia w zakresie transgranicznych przepływów.

- (5) Kiedy dana organizacja staje się stroną tej Konwencji, art. 39 ust. 4 pkt iii) tej Konwencji zobowiązuje taką organizację do przedłożenia depozytariuszowi deklaracji wskazującej, które państwa są jej członkami, które artykuły Konwencji znajdują zastosowanie oraz jaki jest zakres kompetencji Konwencji w dziedzinie objętej tymi artykułami.
- (6) Przystąpienie Wspólnoty nie będzie miało wpływu na, nadane na mocy niniejszej Konwencji, kompetencje Państw Członkowskich jako umawiających się stron tej Konwencji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

1. Przystąpienie Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej do Wspólnej konwencji w sprawie bezpieczeństwa gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami radioaktywnymi zostaje niniejszym zatwierdzone.
2. Tekst deklaracji sporządzony przez Europejską Wspólnotę Energii Atomowej zgodnie z przepisami art. 39 ust. 4 pkt iii) Wspólnej konwencji w sprawie bezpieczeństwa gospodarowania wypalonym paliwem i odpadami radioaktywnymi jest dołączony do niniejszej decyzji.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 stycznia 2005 r.

W imieniu Rady
F. BODEN
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 35 z 12.2.1992, str. 24.

ZAŁĄCZNIK

Deklaracja sporządzona przez Europejską Wspólnotę Energii Atomowej zgodnie z przepisami art. 39 ust. 4 pkt iii) Wspólnej konwencji w sprawie bezpieczeństwa gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami radioaktywnymi

Następujące państwa są obecnie członkami Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej: Królestwo Belgii, Republika Czeska, Królestwo Danii, Republika Federalna Niemiec, Republika Estońska, Republika Grecka, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Irlandia, Republika Włoska, Republika Cypryjska, Republika Łotwy, Republika Litwy, Wielkie Księstwo Luksemburga, Republika Węgier, Republika Malty, Królestwo Niderlandów, Republika Austrii, Rzeczpospolita Polska, Republika Portugalska, Republika Słowenii, Republika Słowacka, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Wspólnota deklaruje, że w odniesieniu do Deklaracji mają zastosowanie art. od 1 do 16, 18, 19, 21 i od 24 do 44 Wspólnej konwencji.

Wspólnota posiada kompetencje, dzielone z wyżej wymienionymi Państwami Członkowskimi, w dziedzinach objętych art. 4 od 6 do 11, od 13 do 16, 19 i od 24 do 28 Wspólnej konwencji, jak przewidziano w art. 2 lit. b) Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej i w stosownych artykułach tytułu II rozdziału 3, zatytułowanego „Zdrowie i Bezpieczeństwo”.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 26 stycznia 2005 r.

nakładająca szczególne warunki importu pistacji oraz niektórych produktów uzyskanych z pistacji pochodzących lub sprowadzanych z Iranu

(notyfikowana jako dokument nr K(2005) 117)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2005/85/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności i ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 53 ust. 1 lit. b,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja Komisji 97/830/WE z dnia 11 grudnia 1997 r. uchylająca decyzję Komisji 97/613/WE i nakładająca szczególne warunki na przywóz pistacji oraz niektórych produktów uzyskanych z pistacji pochodzących lub sprowadzanych z Iranu⁽²⁾ była kilkakrotnie zmieniana.

(2) Podstawę prawną decyzji Komisji 97/830/WE stanowi art. 10 dyrektywy Rady 93/43/WE z dnia 14 czerwca 1993 r. w sprawie higieny środków spożywczych⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1642/2003 (Dz.U. L 245 z 29.9.2003, str. 4).

⁽²⁾ Dz.U. L 343 z 13.12.1997, str. 30. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2004/429/WE (Dz.U. L 154 z 30.4.2004, str. 19). Sprostowanie opublikowane w Dz.U. L 189 z 27.5.2004, str. 13).

⁽³⁾ Dz.U. L 175 z 19.7.1993, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

Dyrektywa 93/43/EWG zostanie uchylona z dniem 1 stycznia 2006 r. rozporządzeniem (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych⁽⁴⁾. Rozporządzenie, o którym mowa przestaje stanowić podstawę prawną dla środków ochronnych.

(3) Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 stanowi, iż w przypadku żywności lub paszy pochodzącej z Państwa Członkowskiego Wspólnoty lub przywożonej z państw trzecich, co do której wiadomo, że może stanowić poważne ryzyko dla zdrowia ludzi, zwierząt i dla środowiska naturalnego, należy podjąć odpowiednie środki zaradcze.

(4) Wielokrotnie zdarzało się, że w pistacjach pochodzących z Iranu lub stamtąd sprowadzanych stwierdzano skażenie nadmierną ilością aflatoksyny B1.

(5) Komitet Naukowy ds. Żywności stwierdził, iż aflatoksyna B1 jest substancją o silnych właściwościach genotoksycznych i rakotwórczych, która nawet w małych dawkach przyczynia się do wystąpienia ryzyka zachorowania na raka wątroby.

(6) W związku z powyższym import pistacji z Iranu stanowi poważne zagrożenie zdrowia publicznego na terenie Wspólnoty, dlatego zachodzi konieczność przyjęcia środków ochronnych na poziomie wspólnotowym.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 1. Sprostowanie opublikowane w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 3.

- (7) Inspekcja warunków sanitarnych w Iranie przeprowadzona po raz pierwszy w roku 1997 przez Biuro ds. Żywności i Weterynarii (FVO) Komisji ujawniła konieczność wprowadzenia usprawnień w dziedzinie higieny oraz metod pozwalających dokładnie ustalić kraj pochodzenia pistacji. Zespół przeprowadzający inspekcję nie zdołał zbadać wszystkich etapów obróbki poprzedzających wywóz pistacji z Iranu. Władze irańskie zobowiązały się w szczególności do wprowadzenia usprawnień dotyczących produkcji, obróbki, sortowania, przetwarzania, pakowania oraz transportu pistacji. W związku z powyższym wynika konieczność objęcia pistacji oraz niektórych produktów uzyskanych z pistacji pochodzących z Iranu warunkami specjalnymi w celu zapewnienia zwiększonej ochrony zdrowia publicznego obywateli Wspólnoty. Kolejne inspekcje zostały przeprowadzone w latach 1998 i 2001. Pomimo stwierdzenia istotnej poprawy w zakresie warunków sanitarnych oraz ustalenia kraju pochodzenia pistacji wciąż zasadne jest zachowanie tych warunków w stosunku do wyżej wymienionych produktów irańskich w celu ochrony zdrowia publicznego.
- (8) Dopuszcza się import pistacji oraz niektórych produktów pochodnych pistacji z Iranu z zastrzeżeniem spełnienia warunków szczególnych.
- (9) Warunki te dotyczą m.in. konieczności jednoznacznego dowiedzenia, że sprowadzane pistacje i produkty z nich uzyskane były produkowane, sortowane, poddane obróbce, przetwarzane, pakowane i transportowane zgodnie z przyjętymi zasadami higieny. Należy również określić zawartość aflatoksyny B1 oraz całkowitą zawartość aflatoksyn w próbkach pobranych z dostaw bezpośrednio przed opuszczeniem terytorium Iranu.
- (10) Ponadto konieczne jest otrzymanie od władz irańskich dokumentów potwierdzających spełnienie odpowiednich warunków w przypadku każdej dostawy pistacji pochodzących z Iranu lub stamtąd sprowadzanych. Dokumentacja ta powinna uwzględniać warunki produkcji, sortowania, obróbki, przetwarzania, pakowania oraz transportu pistacji, jak również zawierać wyniki analiz laboratoryjnych dotyczących pomiarów zawartości aflatoksyny B1 oraz zawartości całkowitej aflatoksyn w danej partii towaru.
- (11) W interesie zdrowia publicznego Państwa Członkowskie będą na bieżąco informować Komisję za pośrednictwem okresowych sprawozdań na temat wyników wszystkich analiz przeprowadzanych w ramach oficjalnej kontroli dostaw pistacji i ich produktów pochodnych z Iranu. Sprawozdania te powinny stanowić uzupełnienie dokumentacji składanej zgodnie z obowiązkiem powiadamiania wynikającym z wprowadzenia Systemu Wczesnego Ostrzegania o Niebezpiecznych Produktach Żywnościowych i Środkach Żywnościowych (RASFF) ustanowionego na mocy rozporządzenia (WE) nr 178/2002.
- (12) Ważne jest zapewnienie wspólnego dla całej Wspólnoty, zharmonizowanego systemu pobierania próbek i analizy dostaw pistacji i produktów z nich otrzymanych przywożonych z Iranu.
- (13) Kontrole przeprowadzone w latach 2003 i 2004 wykazały, iż znaczna część dostaw pistacji pochodzących z Iranu zawierała nadmierne ilości aflatoksyn. Dlatego zachodzi uzasadniona konieczność skrócenia okresu ważności świadectw zdrowia w celu ograniczenia czasu transportu i składowania pistacji w sposób uniemożliwiający powstawanie tych niepożądanych substancji.
- (14) Wypełnianie przepisów niniejszej decyzji powinno być poddawane kontroli z uwzględnieniem informacji i gwarancji pochodzących od właściwych władz irańskich, jak również wyników badań przeprowadzanych przez Państwa Członkowskie w celu ustalenia, czy wprowadzone warunki szczególne zapewniają wystarczający poziom ochrony zdrowia publicznego na terenie Wspólnoty oraz oszacowania ich dalszej przydatności.
- (15) Środki przewidziane w niniejszej decyzji mają znaczący wpływ na środki przeznaczone na przeprowadzanie kontroli przez Państwa Członkowskie. Dlatego należy zapewnić, aby wszystkie koszty związane m.in. z pobieraniem próbek, analizą i składowaniem pistacji oraz wszelkie koszty związane z urzędowymi środkami podejmowanymi w odniesieniu do dostaw niespełniających wymagań sanitarnych były ponoszone przez importera danej partii towaru lub inny zainteresowany podmiot branży spożywczej.
- (16) Należy zatem uchylić decyzję 97/830/WE.
- (17) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Państwa Członkowskie mogą importować:

- pistacje objęte kodem CN 0802 50 00 oraz
- prażone pistacje objęte kodami CN 2008 19 13 i 2008 19 93,

pochodzące lub sprowadzane z Iranu jedynie pod warunkiem, że dana partia towaru została opatrzona dokumentacją zawierającą wyniki urzędowego pobierania próbek i analiz oraz świadectwem jakości zdrowotnej znajdującym się w załączniku I do niniejszej decyzji, wypełnionym, podpisanym i potwierdzonym przez przedstawiciela irańskiego Ministerstwa Zdrowia. Świadectwo zdrowia jest ważne dla importu dokonanego w ciągu maksymalnie 4 miesięcy od daty wydania dokumentu.

2. Dopuszcza się import na teren Wspólnoty produktów wymienionych w ust. 1 niniejszej decyzji wyłącznie przez punkty wwozowe wymienione w załączniku II do niniejszej decyzji.

3. Każda partia towarów wymienionych w art. 1 ust. 1 niniejszej decyzji powinna zostać oznaczona kodem odpowiadającym oznaczeniu kodowemu umieszczonemu na wynikach urzędowego pobierania próbek i analizy produktów oraz na świadectwie jakości zdrowotnej, o którym mowa w art. 1 ust. 1 niniejszej decyzji.

4. Właściwe władze wszystkich Państw Członkowskich powinny zapewnić stosowne kontrole dokumentacji dotyczącej produktów wymienionych w ust. 1 niniejszej decyzji w celu ustalenia, czy spełnia ona wymagania w zakresie świadectwa jakości zdrowotnej oraz wyników pobierania próbek, które określone są w ust. 1.

5. Właściwe władze wszystkich Państw Członkowskich powinny pobierać do analizy próbkę z każdej partii towarów wymienionych w ust. 1 niniejszej decyzji w celu zbadania zawartości aflatoksyny B1 oraz całkowitej zawartości aflatoksyn przed wprowadzeniem do obrotu towarów importowanych w danym punkcie wwozowym Wspólnoty.

Państwa Członkowskie powinny dostarczać Komisji kwartalne sprawozdania zawierające wyniki wszystkich analiz uzyskanych w trakcie urzędowych kontroli dostaw produktów wymienionych w ust. 1 niniejszej decyzji. Sprawozdania te należy składać w pierwszym miesiącu każdego nowego kwartału (czyli w kwietniu, lipcu, październiku i styczniu).

6. Każda partia towaru objęta próbkowaniem i analizą powinna zostać zatrzymana w punkcie wwozowym Wspólnoty nie dłużej niż przez okres 15 dni roboczych przed wprowadzeniem do obrotu. Właściwe władze Państwa Członkowskiego importującego daną partię towaru powinny wydać towarzyszący jej urzędowy dokument stwierdzający fakt poddania towaru pobieraniu próbek i analizie oraz zawierający wyniki analiz.

7. W przypadku partii towaru, która została podzielona, kopie świadectwa jakości zdrowotnej oraz innych urzędowych dokumentów towarzyszących dostawie określonych w ust. 1 i 6 niniejszej decyzji, poświadczone przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, na którego terytorium doszło do podziału partii towaru, powinny zostać dołączone do wszystkich części podzielonej partii towaru aż do etapu sprzedaży hurtowej łącznie.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja powinna podlegać przeglądowi z uwzględnieniem informacji i gwarancji pochodzących od właściwych władz irańskich, jak również wyników badań przeprowadzanych przez Państwa Członkowskie w celu ustalenia, czy wprowadzone warunki szczególne wymienione w art. 1 zapewniają wystarczający poziom ochrony zdrowia publicznego na terenie Wspólnoty oraz oszacowania ich dalszej zasadności.

Artykuł 3

Wszystkimi kosztami związanymi z pobieraniem próbek, analizą, przechowywaniem badanych towarów oraz z wydawaniem odpowiedniego dokumentu oraz kopii świadectwa jakości zdrowotnej i towarzyszących dostawie łącznie z kopią świadectwa jakości zdrowotnej i dokumentów wymienionych w art. 1 ust. 4 do 7 niniejszej decyzji, powinien zostać obciążony podmiot branży spożywczej odpowiedzialny za daną dostawę lub jego przedstawiciel.

Ponadto wszelkie koszty związane z czynnościami urzędowymi podejmowanymi przez właściwe władze w zakresie dostaw i niektórych produktów z nich otrzymanych wyprodukowanych w Iranie lub stamtąd sprowadzanych, które nie spełniają wymagań niniejszej decyzji, powinny zostać poniesione przez podmiot branży spożywczej odpowiedzialny za daną dostawę lub przez jego przedstawiciela.

Artykuł 4

Niniejszym uchyla się decyzję 97/830/WE.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dnia 1 lutego 2005 r.

Państwa Członkowskie powinny podjąć środki gwarantujące przestrzeganie niniejszej decyzji oraz bezzwłocznie powiadomić Komisję o ich podjęciu.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 stycznia 2005 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Świadectwo jakości zdrowotnej dotyczące importu pistacji i niektórych produktów uzyskanych z pistacji pochodzących lub sprowadzanych z Iranu do Wspólnoty Europejskiej

Kod dostawy

Numer świadectwa

Zgodnie z przepisami decyzji Komisji Europejskiej 2004/.../WE w sprawie nałożenia szczególnych warunków na import pistacji oraz niektórych produktów uzyskanych z pistacji oznaczonych kodem CN 0802 50 00, jak również prażonych pistacji oznaczonych kodami CN 2008 19 13 i 2008 19 93 pochodzących lub sprowadzanych z Republiki Iranu,

.....
 (nazwa urzędu podlegającego bezpośrednio Ministerstwu Zdrowia Islamskiej Republiki Iranu)

ZAŚWIADCZA:

że pistacje objęte niniejszą dostawą oznaczoną kodem (wpisać oznaczenie kodowe dostawy);
 w której skład wchodzi:

.....
 (opis zawartości dostawy, produktów, liczba i rodzaj opakowań, waga brutto lub netto)

załadowaną w

.....
 (nazwa miejsca załadunku)

przez

.....
 (określenie przewoźnika)

zmierzającą do

.....
 (miejsce i kraj przeznaczenia)

i wysłaną przez

.....
 (nazwa i adres firmy)

wyprodukowano, sortowano, poddawano obróbce, przetwarzano, pakowano i transportowano zgodnie z przyjętymi wymaganiami sanitarno-higienicznymi.

Z niniejszej dostawy pobrano (liczba próbek) próbek pistacji. Próbkę pobrano dnia (data), zaś analizę laboratoryjną wykonano dnia (data) w (nazwa laboratorium), placówce podlegającej Ministerstwu Zdrowia Islamskiej Republiki Iranu, w celu określenia zawartości aflatoksyny B1 oraz całkowitej zawartości aflatoksyn. W załączeniu szczegółowe dane na temat metod pobierania próbek i zastosowanej analizy oraz wyniki wszystkich pozostałych badań.

Sporządzono w dnia

Pieczęć i podpis przedstawiciela Ministerstwa Zdrowia
 Islamskiej Republiki Iranu

ZAŁĄCZNIK II

Spis punktów wwozowych, przez które może być dokonywany import na teren Wspólnoty pismacji i niektórych produktów uzyskanych z pismacji pochodzących lub sprowadzanych z Iranu

Państwo Członkowskie	Nazwa punktu wwozowego
Belgia	Antwerpen, Zeebrugge, Brussel/Bruxelles, Aalst
Republika Czeska	Celní úřad Praha D5
Dania	Wszystkie duńskie porty i lotniska
Niemcy	HZA Lörrach – ZA Weil am Rhein – Autobahn, HZA Stuttgart – ZA Flughafen, HZA München – ZA München – Flughafen, Bezirksamt Reinickendorf von Berlin, Abteilung Finanzen, Wirtschaft und Kultur, Veterinär- und Lebensmittelaufsichtsamt, Grenzkontrollstelle, HZA Frankfurt (Oder) – ZA Autobahn, HZA Cottbus – ZA Forst – Autobahn, HZA Bremen – ZA Neustädter Hafen, HZA Bremen – ZA Bremerhaven, HZA Hamburg – Hafen – ZA Waltershof, HZA Hamburg – Stadt, HZA Itzehoe – ZA Hamburg – Flughafen, HZA Frankfurt-am-Main – Flughafen, HZA Braunschweig-Abfertigungsstelle, HZA Hannover Hamburger Allee, HZA Koblenz – ZA Hahn – Flughafen, HZA Oldenburg – ZA Wilhelmshaven, HZA Bielefeld – ZA Eckendorfer Straße Bielefeld, HZA Erfurt – ZA Eisenach, HZA Potsdam – ZA Ludwigsfelde, HZA Potsdam – ZA Berlin – Flughafen Schönefeld, HZA Augsburg – ZA Memmingen, HZA Ulm – ZA Ulm (Donautal), HZA Karlsruhe – ZA Karlsruhe, HZA Berlin – ZA Dreilinden, HZA Gießen – ZA Gießen, HZA Gießen – ZA Marburg, HZA Singen – ZA Bahnhof, HZA Lörrach – ZA Weil am Rhein – Schusterinsel, HZA Hamburg-Stadt – ZA Oberelbe, HZA Hamburg-Stadt – ZA Oberelbe – Abfertigungsstelle Billbrook, HZA Hamburg-Stadt – ZA Oberelbe – Abfertigungsstelle Großmarkt, HZA Potsdam – ZA Berlin – Flughafen Schönefeld, HZA Düsseldorf – ZA Düsseldorf Nord, HZA Stralsund (HZA HST) – ZA Ludwigslust (ZA LWL)
Estonia	Punkt kontroli granicznej w porcie Muuga, punkt kontroli granicznej w porcie Paljassaare, punkt kontroli granicznej w porcie Paldiski-Lõuna, punkt kontroli granicznej w porcie Dirhami, punkt drogowej kontroli granicznej w Luhamaa, punkt samochodowej kontroli granicznej w Narva
Grecja	Athina, Pireas, Elefsis, Aerodromio ton Athinon, Thessaloniki, Volos, Patra, Iraklion tis Kritis, Aerodromio tis Kritis, Euzoni, Idomeni, Ormenio, Kipi, Kakavia, Niki, Promahonas, Pithio, Igoumenitsa, Kristalopigi
Hiszpania	Algeciras (Puerto), Alicante (Aeropuerto, Puerto), Almeria (Aeropuerto, Puerto), Asturias (Aeropuerto), Barcelona (Aeropuerto, Puerto, Ferrocarril), Bilbao (Aeropuerto, Puerto), Cadiz (Puerto), Cartagena (Puerto), Castellon (Puerto), Ceuta (Puerto), Gijón (Puerto), Huelva (Puerto), Irun (Carretera), La Coruña (Puerto), La Junquera (Carretera) Las Palmas de Gran Canaria (Aeropuerto, Puerto), Madrid (Aeropuerto, Ferrocarril), Malaga (Aeropuerto, Puerto), Marin (Puerto), Melilla (Puerto), Murcia (Ferrocarril), Palma de Mallorca (Aeropuerto, Puerto), Pasajes (Puerto), San Sebastián (Aeropuerto), Santa Cruz de Tenerife (Puerto), Santander (Aeropuerto, Puerto), Santiago de Compostela (Aeropuerto), Sevilla (Aeropuerto, Puerto), Tarragona (Puerto), Tenerife Norte (Aeropuerto), Tenerife Sur (Aeropuerto), Valencia (Aeropuerto, Puerto), Vigo (Aeropuerto, Puerto), Villagarcia (Puerto), Vitoria (Aeropuerto), Zaragoza (Aeropuerto)
Francja	Marseille (Bouches-du-Rhone), Le Havre (Seine-Maritime), Rungis MIN (Val-de-Marne), Lyon Chassieu CRD (Rhône), Strasbourg CRD (Bas-Rhin), Lille CRD (Nord), Saint-Nazaire Montoir CRD (Loire-Atlantique), Agen (Lot-et-Garonne), Port de la Pointe des Galets à la Réunion
Irlandia	Dublin – port i lotnisko, Cork – port i lotnisko, Shannon – lotnisko
Włochy	Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Ancona Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Bari Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Genova Ufficio Sanità Marittima di Livorno Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Napoli Ufficio Sanità Marittima di Ravenna Ufficio Sanità Marittima di Salerno Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Trieste Dogana di Ferneti – Interporto Monrupino (Trieste) Ufficio di Sanità Marittima di La Spezia Ufficio di Sanità Marittima e Aerea di Venezia Ufficio di Sanità Marittima e Aerea di Reggio Calabria

Państwo Członkowskie	Nazwa punktu wwozowego
Cypr	Port Limassol, lotnisko w Larnace
Łotwa	Grebneva, – samochodowe przejście graniczne z Rosją Terehova – samochodowe przejście graniczne z Rosją Pātarnieki – samochodowe przejście graniczne z Białorusią Silene – samochodowe przejście graniczne z Białorusią Daugavpils – towarowa stacja kolejowa Rēzekne – towarowa stacja kolejowa Liepāja – port morski Ventspils – port morski Ryga – port morski Ryga – lotnisko Ryga – punkt odprawy celnej
Litwa	Przejścia samochodowe: Kybartai, Lavoriškės, Medininkai, Panemunė, Šalčininkai Lotnisko: Wilno Port morski: Malkū įlankos, Molo, Pilies Przejścia kolejowe: Kena, Kybartai, Pagėgiai
Luksemburg	Centre Douanier, Croix de Gasperich, Luxembourg Administration des Douanes et Accises, Bureau Luxembourg-Aéroport, Niederanven
Węgry	Ferihegy – Budapest – lotnisko Záhony – Szabolcs-Szatmár-Bereg – samochodowe przejście graniczne Eperjeske – Szabolcs-Szatmár-Bereg – przejście kolejowe Nagylak – Csongrád – samochodowe przejście graniczne Lökősháza – Békés – samochodowe przejście graniczne Röszke – Csongrád – samochodowe przejście graniczne Kelebia – Bács-Kiskun – przejście kolejowe Letenye – Zala – samochodowe przejście graniczne Gyékényes – Somogy – przejście kolejowe Mohács – Baranya – port
Malta	Malta Freeport, międzynarodowe lotnisko na Malcie oraz Wielki Port
Niderlandy	Wszystkie porty, lotniska oraz przejścia graniczne
Austria	HZA Feldkirch, HZA Graz, Nickelsdorf, Spielfeld, HZA Wien, ZA Wels, ZA Kledering, ZA Flughafen Wien, HZA Salzburg, ZA Klungenbach/Zweigstelle Sopron, ZA Karawankentunnel, ZA Villach
Polska	Bezledy – Warmińsko-Mazurskie – samochodowe przejście graniczne Kuźnica Białostocka – Podlaskie – samochodowe przejście graniczne Bobrowniki – Podlaskie – samochodowe przejście graniczne Koroszczyn – Lubelskie – samochodowe przejście graniczne Dorohusk – Lubelskie – samochodowe i kolejowe przejście graniczne Gdynia – Pomorskie – morskie przejście graniczne Gdańsk – Pomorskie – morskie przejście graniczne Medyka-Przemysł – Podkarpackie – kolejowe przejście graniczne Medyka – Podkarpackie – samochodowe przejście graniczne Korczoła – Podkarpackie – samochodowe przejście graniczne Jasionka – Podkarpackie – lotnicze przejście graniczne Szczecin – Zachodnio – Pomorskie – morskie przejście graniczne Świnoujście – Zachodnio – Pomorskie – morskie przejście graniczne Kołobrzeg – Zachodnio – Pomorskie – morskie przejście graniczne
Portugalia	Lisboa, Leixões
Słowenia	Obrežje – samochodowe przejście graniczne Koper – morskie przejście graniczne Dobova – kolejowe przejście graniczne Brnik (port lotniczy) Jelšane (droga) Ljubljana (połączenie kolejowe i drogowe) Sežana (połączenie kolejowe i drogowe)

Państwo Członkowskie	Nazwa punktu wwozowego
Słowacja	Vyšné Nemecké – samochodowe przejście graniczne, Čierna nad Tisou – przejście kolejowe
Finlandia	Wszystkie fińskie urzędy celne.
Szwecja	Göteborg, Stockholm, Helsingborg, Landvetter, Arlanda, Norrköping
Zjednoczone Królestwo	Belfast, Dover, Felixstowe, lotnisko Gatwick, Goole, Grimsby, Harwich, lotnisko Heathrow, Hull, Immingham, Ipswich, Leith, Liverpool, Londyn (wraz z Tilbury, Thamesport i Sheerness), lotnisko w Manchesterze, baza kontenerów w Manchesterze, międzynarodowy terminal frachtowy w Manchesterze, Manchester (wraz z portem Ellesmere), Middlesborough, Southampton.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 28 stycznia 2005 r.****zmieniająca decyzję 2003/71/WE w zakresie jej okresu obowiązywania***(notyfikowana jako dokument nr K(2005) 186)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2005/86/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej zwierząt wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich oraz zmieniającą dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG⁽¹⁾, w szczególności jej art. 18 ust. 7,

uwzględniając dyrektywę Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich⁽²⁾, w szczególności jej art. 22 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Występowanie przypadków niedokrwistości zakaźnej łososia (ISA) na Wyspach Owczych doprowadziło do przyjęcia decyzji Komisji 2003/71/WE z dnia 29 stycznia 2003 r. w sprawie niektórych środków ochronnych, w odniesieniu do niedokrwistości zakaźnej łososia na Wyspach Owczych⁽³⁾.
- (2) Pomimo podjęcia środków zapobiegawczych przez Wyspy Owce, pojawiły się kolejne przypadki ISA, o czym Komisja została poinformowana przez to państwo w 2004 r.
- (3) Wyspy Owce przedstawiły podgrupie weterynaryjnej, powołanej do życia w ramach umowy pomiędzy UE a Wyspami Owczymi⁽⁴⁾, plan interwencyjny zgodny z art. 15 dyrektywy Rady 93/53/EWG z dnia 24 czerwca 1993 r., wprowadzającej minimalne środki wspólnotowe zwalczania niektórych chorób ryb⁽⁵⁾. Plan interwencyjny przewiduje plan usunięcia ryb zgodnie z art. 6 dyrektywy 93/53/EWG. Plan interwencyjny, obejmujący procedury

szczepień i plan usunięcia ryb, przedstawiony we wrześniu 2004 r., został zatwierdzony przez podgrupę.

- (4) W świetle sytuacji sanitarnej na Wyspach Owczych i wprowadzenia strategii zwalczania choroby obejmującej zastosowanie szczepień, środki ochronne przewidziane w decyzji 2003/71/WE powinny pozostać w mocy na czas stosowania szczepień. Przewiduje się stosowanie szczepień w ramach strategii zwalczania choroby w ciągu co najmniej dwóch następnych lat.
- (5) Należy zatem zmienić decyzję 2003/71/WE w celu przedłużenia jej okresu obowiązywania.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji, są zgodnie z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 6 decyzji 2003/71/WE, datę „31 stycznia 2005 r.” zastępuje się datą „31 stycznia 2007 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 stycznia 2005 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 9. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 165 z 30.4.2004, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 26 z 31.1.2003, str. 80. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2004/160/WE (Dz.U. L 50 z 20.2.2004, str. 65).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 53 z 22.2.1997, str. 2.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 175 z 19.7.1993, str. 23. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 2 lutego 2005 r.

upoważniająca Szwecję do stosowania systemu zastępującego badania statystyczne dotyczące pogłowia bydła ustanowionego na mocy tytułu I rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady*(notyfikowana jako dokument nr K(2005) 194)***(Jedynie tekst w języku szwedzkim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2005/87/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 93/24/EWG z dnia 1 czerwca 1993 r. w sprawie prowadzenia badań statystycznych dotyczących produkcji bydła⁽¹⁾, w szczególności jej art. 1 ust. 2 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Tytuł I rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾ ustanawia system identyfikacji i rejestracji bydła.
- (2) Decyzja Komisji 1999/693/WE uznaje w pełni operacyjny charakter szwedzkiej bazy danych bydła⁽³⁾.
- (3) Zgodnie z dyrektywą 93/24/EWG Państwa Członkowskie mogą, na swój wniosek, zostać upoważnione do korzystania z administracyjnych źródeł informacji zamiast z badań statystycznych dotyczących pogłowia bydła pod warunkiem, że spełniają wymogi określone w wyżej wspomnianej dyrektywie.
- (4) W celu uzasadnienia swojego wniosku z dnia 29 października 2003 r. Szwecja przekazała dokumentację techniczną dotyczącą struktury i aktualizacji bazy danych określonej w tytule I rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, jak również metod obliczania informacji statystycznych.
- (5) W szczególności, Szwecja zaproponowała metody obliczeń umożliwiające uzyskanie informacji statystycznych dla kategorii określonych w art. 3 ust. 1 dyrektywy 93/24/EWG, które nie są bezpośrednio dostępne w bazie danych określonej w tytule I rozporządzenia (WE) nr 1760/2000. Szwecja powinna podjąć odpowiednie kroki gwarantujące, że metody obliczeń zapewnią wymaganą precyzję danych statystycznych.

(6) Z badania dokumentacji technicznej przekazanej przez władze szwedzkie wynika, że wniosek powinien zostać przyjęty.

(7) Niniejsza decyzja jest zgodna z opinią Stałego Komitetu ds. Statystyk Rolniczych ustanowionej decyzją Rady 72/279/EWG⁽⁴⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Szwecja jest upoważniona do zastąpienia badań statystycznych dotyczących pogłowia bydła określonych w dyrektywie 93/24/EWG systemem identyfikacji i rejestracji bydła określonym w tytule I rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 w celu uzyskania wszystkich informacji statystycznych wymaganych w celu wypełnienia zobowiązań wynikających ze wspomnianej dyrektywy.

Artykuł 2

Jeżeli system określony w art. 1 przestanie być operacyjny lub nie będzie dostarczać wiarygodnych informacji statystycznych dotyczących całego pogłowia lub określonych kategorii bydła, Szwecja przywróci system badań statystycznych w celu oceny pogłowia bydła lub jego poszczególnych kategorii.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Szwecji.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 lutego 2005 r.

W imieniu Komisji

Joaquín ALMUNIA

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 149 z 21.6.1993, str. 5. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 204 z 11.8.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 273 z 23.10.1999, str. 14.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 179 z 7.8.1972, str. 1.

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 21 stycznia 2005 r.

zmieniające wytyczne EBC/2001/3 w sprawie transeuropejskiego zautomatyzowanego błyskawicznego systemu rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym („TARGET”)

(EBC/2005/1)

(2005/88/WE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności pierwsze i czwarte tiret art. 105 ust. 2,

Artykuł 1

W wytycznych EBC/2001/3 wprowadza się następujące zmiany:

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego art. 3 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 14 ust. 3, art. 17, art. 18 oraz art. 22,

1) w artykule 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się następujące definicje, zgodnie z porządkiem alfabetycznym:

a także mając na uwadze, co następuje:

„przyłączony KBC» oznacza krajowy bank centralny, którego system rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym (RTGS) jest przyłączony do systemu TARGET za pośrednictwem KBC świadczącego usługi,

»nieuczestniczące Państwa Członkowskie« oznaczają Państwa Członkowskie, które nie przyjęły wspólnej waluty zgodnie z Traktatem,

»KBC świadczący usługi« oznacza krajowy bank centralny: i) którego system RTGS jest przyłączony do systemu TARGET przy pomocy wzajemnych połączeń; oraz ii) który świadczy przyłączonemu KBC usługi w zakresie realizowania płatności transgranicznych w systemie TARGET, tym samym ustanawiając połączenie dwustronne;»;

(1) W dniu 24 października 2002 r. Rada Prezesów Europejskiego Banku Centralnego (EBC) przyjęła do wiadomości kilka różnych opcji, dopuszczających przyłączenie banków centralnych do systemu TARGET w inny sposób niż przy pomocy wzajemnych połączeń. Przyjęto również, iż po przystąpieniu do UE dziesięciu nowych Państw Członkowskich z dniem 1 maja 2004 r., bankom centralnym takich Państw Członkowskich zostaną w ramach jednej spośród wskazanych opcji przyznane takie same prawa i obowiązki w zakresie przyłączenia do systemu TARGET, jakie przysługują innym bankom centralnym. Czyni to niezbędną zmianę wytycznych EBC/2001/3 w sprawie transeuropejskiego zautomatyzowanego błyskawicznego systemu rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym (TARGET) ⁽¹⁾.

(2) Dalsza niewielka zmiana wytycznych EBC/2001/3 wymagana jest w celu uwzględnienia obecnych praktyk w zakresie dostępu uczestników do systemu TARGET.

b) definicja „EOG” otrzymuje brzmienie:

„EOG» oznacza Europejski Obszar Gospodarczy zgodnie z definicją podaną w Porozumieniu o Europejskim Obszarze Gospodarczym zawartym w dniu 2 maja 1992 r. między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi a Państwami Członkowskimi Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu, zgodnie z jego późniejszymi zmianami;»;

(3) Zgodnie z art. 12 ust. 1 i art. 14 ust. 3 Statutu, wytyczne EBC stanowią integralną część prawa wspólnotowego,

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 24.5.2001, str. 72. Wytyczne po raz ostatni zmienione wytycznymi EBC/2004/4 (Dz.U. L 205 z 9.6.2004, str. 1).

- c) definicja terminów „nieodwołalność” oraz „nieodwołalny” otrzymuje brzmienie:

„nieodwołalność» lub »nieodwołalny« oznacza, że rozliczenie polecenia płatności nie może zostać odwołane, wycofane ani unieważnione przez przyłączony KBC, przez krajowy bank centralny wysyłający płatność/EBC, przez uczestnika wysyłającego ani przez żadną osobę trzecią, nawet w razie prowadzenia postępowania upadłościowego przeciwko uczestnikowi, z wyjątkiem nieprawidłowości obejmujących transakcje stanowiące podstawę dokonywanych płatności lub dokonywane polecenia płatności, w przypadku gdy nieprawidłowości takie wynikają z przestępstw lub działań noszących cechy oszustwa (przy czym działania noszące cechy oszustwa obejmują również traktowanie preferencyjne i transakcje po zaniżonej cenie mające miejsce w terminach zaskarżenia w przypadku niewypłacalności) pod warunkiem, że w danym przypadku zostało to stwierdzone przez właściwy sąd lub inny organ właściwy do rozstrzygania sporów, bądź też w przypadku gdy wskazane nieprawidłowości wynikają z błędów;”

- d) definicja „rachunków wzajemnych rozliczeń krajowych banków centralnych” otrzymuje brzmienie:

„rachunki wzajemnych rozliczeń krajowych banków centralnych» oznaczają rachunki, które każdy z krajowych banków centralnych oraz EBC, z zastrzeżeniem art. 4a niniejszych wytycznych, otworzą dla siebie nawzajem w swoich właściwych księgach dla potrzeb realizacji płatności transgranicznych w systemie TARGET; każdy taki rachunek wzajemnych rozliczeń krajowych banków centralnych jest prowadzony na rzecz EBC lub krajowego banku centralnego, dla którego został otwarty;”

- e) definicja terminów „nieprawidłowe działanie krajowego systemu RTGS” lub „nieprawidłowe działanie systemu TARGET” lub „nieprawidłowe działania” otrzymuje brzmienie:

„nieprawidłowe działanie krajowego systemu RTGS» lub »nieprawidłowe działanie systemu TARGET» lub »nieprawidłowe działania« oznacza trudności techniczne, wady i awarie dotyczące infrastruktury technicznej lub systemów komputerowych któregośkolwiek krajowego systemu RTGS lub mechanizmu płatności EBC lub też systemu skomputeryzowanych łączy sieciowych wykorzystywanych we wzajemnych połączeniach, lub w jakimkolwiek połączeniu dwustronnym, bądź też jakiegokolwiek inne wydarzenie związane z krajowym systemem RTGS lub mechanizmem płatności EBC, wzajemnymi połączeniami lub jakimkolwiek połączeniem dwustronnym, uniemożliwiające wykonanie i zamknięcie tego samego dnia realizacji poleceń płatności w systemie TARGET; definicja ta obejmuje również przypadki, gdy nieprawidłowe działanie obejmuje jednocześnie więcej niż jeden krajowy system RTGS (na przykład ze względu na zaburzenie działania dostawcy usług sieciowych);”

- f) definicja „depozytów i kredytów zaciąganych w Banku Centralnym na koniec dnia” otrzymuje brzmienie:

„depozyty i kredyty zaciągane w Banku Centralnym na koniec dnia» oznaczają kredyt marginalny oraz możliwości otwierania depozytów udostępniane przez Eurosystem;”

- 2) artykuł 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Opis systemu TARGET

1. Transeuropejski zautomatyzowany błyskawiczny system rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym jest systemem rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym dla waluty euro. TARGET składa się z krajowych systemów RTGS, mechanizmu płatności EBC oraz wzajemnych połączeń. Systemy RTGS mogą być przyłączane do systemu TARGET przy pomocy wzajemnych połączeń lub przy pomocy połączenia dwustronnego.

2. Systemy RTGS nieuczestniczących Państw Członkowskich mogą być przyłączane do systemu TARGET pod warunkiem, że takie systemy RTGS spełniają wymagania dotyczące minimalnych cech wspólnych określonych w art. 3 oraz są w stanie realizować operacje w walucie euro równoległe z ich walutą krajową. Każde przyłączenie do systemu TARGET systemu RTGS nieuczestniczącego Państwa Członkowskiego następuje na podstawie umowy, na mocy której zainteresowane banki centralne wyrażają zgodę na przestrzeganie zasad i procedur określonych dla systemu TARGET, o których mowa w niniejszych wytycznych (łącznie z właściwymi specyfikacjami i zmianami, o ile mają one zastosowanie, zgodnie z postanowieniami takiej umowy);”

- 3) w artykule 3 wprowadza się następujące zmiany:

- a) dodaje się przepis ust. a) pkt 1) ppkt v) w brzmieniu:

„v) banki centralne mające siedzibę w UE, których systemy RTGS nie są przyłączone do systemu TARGET;”

- b) ustęp b) otrzymuje brzmienie:

„b) Jednostka walutowa

Wszelkie płatności transgraniczne przeprowadza się w walucie euro;”

- c) ustęp c) pkt 3) otrzymuje brzmienie:

„3. Płatności transgraniczne dokonywane w systemie TARGET są realizowane po wspólnej cenie ustalonej przez Radę Prezesów EBC i określonej w załączniku III;”

- d) ustęp f) pkt 3) otrzymuje brzmienie:

„3. Kredyt śróddzienny udzielany jest z zastrzeżeniem uzyskania odpowiedniego zabezpieczenia. Kwalifikowane zabezpieczenie obejmuje aktywa i instrumenty tego samego rodzaju i podlega tym samym zasadom wyceny i kontroli ryzyka, co zabezpieczenie określone dla operacji polityki pieniężnej. Za wyjątkiem stosunków z departamentami skarbu i organami sektora publicznego określonymi odpowiednio w art. 3 ust. a) pkt 1) ppkt i) i ii), krajowy bank centralny nie przyjmuje, jako aktywów będących przedmiotem zabezpieczenia, papierów dłużnych emitowanych lub gwarantowanych przez uczestnika lub przez inny podmiot, z którym strona ma bliskie powiązania, zgodnie z definicją zawartą w art. 1 ust. 26 dyrektywy 2000/12/WE, z uwzględnieniem sposobu, w jaki jest ona stosowana w odniesieniu do operacji polityki pieniężnej.

Każdy z banków centralnych nieuczestniczących Państw Członkowskich, którego system RTGS jest przyłączony do systemu TARGET zgodnie z art. 2 ust. 2, może sporządzić i prowadzić wykaz kwalifikowanych aktywów, które mogą być wykorzystywane przez instytucje uczestniczące w odpowiednim krajowym systemie RTGS przyłączonym do systemu TARGET jako zabezpieczenie kredytów udzielonych w walucie euro przez taki bank centralny, pod warunkiem, że aktywa wymienione w takim wykazie odpowiadają takim samym standardom jakościowym i podlegają takim samym zasadom wyceny i kontroli ryzyka jak mające zastosowanie do kwalifikowanego zabezpieczenia wykorzystywanego w operacjach polityki pieniężnej. Taki bank centralny przedłoży odpowiedni wykaz kwalifikowanych aktywów do uprzedniego zatwierdzenia przez EBC.”;

4) w artykule 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Postępowanie w zakresie płatności transgranicznych dokonywanych przy pomocy wzajemnych połączeń”;

b) ustęp początkowy otrzymuje brzmienie:

„Przepisy niniejszego artykułu mają zastosowanie do postępowania w zakresie płatności transgranicznych, które są lub mają być dokonywane przy pomocy wzajemnych połączeń.”;

c) ustęp b) pkt 3) otrzymuje brzmienie:

„3. Wszystkie rachunki wzajemnych rozliczeń krajowych banków centralnych prowadzone są w walucie euro.”;

5) dodaje się artykuł 4a:

„Artykuł 4a

Postępowanie w zakresie płatności transgranicznych dokonywanych za pośrednictwem KBC świadczącego usługi

Przepisy niniejszego artykułu mają zastosowanie do postępowania w zakresie płatności transgranicznych, które są lub mają być dokonywane przy pomocy połączeń dwustronnych.

a) Opis połączenia

Przy dokonywaniu płatności transgranicznej przy pomocy połączenia dwustronnego:

— w zakresie obowiązków i odpowiedzialności w stosunku do wysyłającego lub otrzymującego płatność krajowego banku centralnego/EBC związanych z realizacją płatności transgranicznej przy pomocy wzajemnych połączeń, KBC świadczący usługi traktowany jest odpowiednio jako otrzymujący lub wysyłający płatność krajowy bank centralny,

— w zakresie obowiązków i odpowiedzialności związanych z uznawaniem/ obciążaniem rachunku otrzymującego/wysyłającego uczestnika systemu RTGS, przyłączony KBC traktowany jest odpowiednio jako otrzy-

mujący lub wysyłający płatność krajowy bank centralny.

b) Otwieranie oraz prowadzenie rachunku na rzecz przyłączonego KBC

1. KBC świadczący usługi otwiera w swoich księgach rachunek w walucie euro na rzecz przyłączonego KBC.

2. KBC świadczący usługi udziela nieograniczonego i niepodlegającego zabezpieczeniu kredytu na rzecz przyłączonego KBC.

3. W celu dokonania płatności transgranicznej zainicjowanej przez uczestnika systemu RTGS przyłączonego KBC, KBC świadczący usługi obciąża rachunek przyłączonego KBC, uznając przy tym rachunek w systemie RTGS uczestnika obsługiwanego przez KBC świadczący usługi, bądź też uznając rachunek wzajemnych rozliczeń krajowych banków centralnych prowadzony na rzecz otrzymującego krajowego banku centralnego/EBC przez KBC świadczący usługi. W celu dokonania płatności transgranicznej na rzecz uczestnika systemu RTGS przyłączonego KBC, KBC świadczący usługi obciąża rachunek wzajemnych rozliczeń krajowych banków centralnych prowadzony na rzecz wysyłającego krajowego banku centralnego/EBC, bądź też rachunek w systemie RTGS uczestnika obsługiwanego przez KBC świadczący usługi, uznając przy tym rachunek przyłączonego KBC.

c) Obowiązki i odpowiedzialność KBC świadczącego usługi oraz przyłączonego KBC

1. Weryfikacja

a) Zarówno przyłączony KBC, jak i KBC świadczący usługi ponoszą odpowiedzialność za dokładność i prawidłową składnię danych wzajemnie sobie przez nie udostępnianych, przy czym podmioty te uzgodnią standardy mające zastosowanie do takich danych.

b) Z chwilą otrzymania polecenia płatności złożonego przez przyłączony KBC, KBC świadczący usługi bezzwłocznie sprawdzi wszelkie szczegóły zawarte w poleceniu płatności, niezbędne dla jego prawidłowej realizacji. Jeżeli KBC świadczący usługi wykryje błędy składni lub inne podstawy do odrzucenia polecenia płatności, nie zrealizuje on takiego polecenia płatności oraz potraktuje uzyskane dane i polecenie płatności w sposób przewidziany w szczegółowych zasadach uzgodnionych pomiędzy KBC świadczącym usługi oraz przyłączonym KBC.

2. Rozliczenie

a) W celu dokonania płatności transgranicznej zainicjowanej przez uczestnika systemu RTGS przyłączonego KBC, przyłączony KBC obciąża rachunek własnego uczestnika oraz, w sposób przewidziany warunkami uzgodnionymi pomiędzy przyłączonym KBC oraz KBC świadczącym usługi, złoży odpowiednie polecenie płatności w KBC świadczącym usługi.

b) Z chwilą, gdy KBC świadczący usługi dokona sprawdzenia ważności polecenia płatności złożonego zgodnie z przepisem art. 4a ust. c) pkt 1) ppkt b), KBC świadczący usługi bezzwłocznie:

i) obciąży rachunek przyłączonego KBC; oraz

ii) wyśle do przyłączonego KBC informację o realizacji polecenia.

c) Z chwilą obciążenia rachunku przyłączonego KBC, KBC świadczący usługi bezzwłocznie uzna rachunek w systemie RTGS uczestnika swojego krajowego systemu RTGS, bądź też zrealizuje polecenie płatności przy pomocy wzajemnych połączeń zgodnie z art. 4. Gdy KBC świadczący usługi otrzyma od otrzymującego krajowego banku centralnego/EBC informację o realizacji lub o braku realizacji polecenia, przekaże on taką informację przyłączonemu KBC.

d) W celu dokonania płatności transgranicznej zainicjowanej przez uczestnika w systemie RTGS KBC świadczącego usługi na rzecz uczestnika w systemie RTGS przyłączonego KBC, KBC świadczący usługi uzna rachunek przyłączonego KBC bezpośrednio po otrzymaniu takiego polecenia płatności. Następnie przyłączony KBC natychmiast uzna rachunek uczestnika w systemie RTGS przyłączonego KBC.

e) W celu dokonania płatności transgranicznej zainicjowanej przez uczestnika w systemie RTGS innym niż system RTGS KBC świadczącego usługi na rzecz uczestnika w systemie RTGS przyłączonego KBC, KBC świadczący usługi z chwilą otrzymania polecenia płatności od wysyłającego krajowego banku centralnego/EBC:

i) przeprowadzi postępowanie opisane w art. 4 ust. d) pkt 1) oraz art. 4 ust. d) pkt 2) ppkt a);

ii) następnie uzna rachunek przyłączonego KBC oraz powiadomi o tym przyłączony KBC, oraz;

iii) następnie wyśle informację o realizacji polecenia do wysyłającego krajowego banku centralnego/EBC.

Z chwilą otrzymania powiadomienia zgodnie z literą ii) powyżej, przyłączony KBC natychmiast uzna rachunek uczestnika w swoim systemie RTGS.

f) KBC świadczący usługi podejmie wszystkie niezbędne środki, uzgodnione z przyłączonym KBC, w celu zapewnienia, iż wszelkie informacje oraz dane niezbędne dla uznania rachunku uczestnika w systemie RTGS przyłączonego KBC są udostępniane przyłączonemu KBC w każdych okolicznościach.

g) Godziny funkcjonowania systemu RTGS przyłączonego KBC są zgodne z wykazem określonym w załączniku IV.

3. Nieodwołalność

Nieodwołalność płatności transgranicznych realizowanych przy pomocy połączenia dwustronnego określana jest zgodnie z zasadami wskazanymi w art. 4 ust. c) pkt 2) oraz art. 4 ust. d) pkt 2).

4. Przeniesienie odpowiedzialności za wykonanie polecenia płatności

W przypadku płatności transgranicznych zainicjowanych przez uczestnika systemu RTGS przyłączonego KBC, odpowiedzialność za wykonanie polecenia płatności przechodzi z przyłączonego KBC na KBC świadczący usługi z chwilą, gdy obciążony zostanie rachunek przyłączonego KBC w KBC świadczącym usługi, przy czym następnie odpowiedzialność ta przechodzi na otrzymujący krajowy bank centralny/EBC na zasadach określonych w art. 4 ust. e). W przypadku dokonania płatności transgranicznych na rzecz uczestnika systemu RTGS przyłączonego KBC, odpowiedzialność za wykonanie polecenia płatności przechodzi z wysyłającego krajowego banku centralnego na KBC świadczący usługi z chwilą otrzymania przez wysyłający krajowy bank centralny/EBC informacji o realizacji polecenia wskazanej w art. 4a ust. c) pkt 2) ppkt e) lit. iii).

d) Zasady dotyczące błędów

Zasady określone w art. 4 ust. f) mają zastosowanie do przyłączonego KBC.

e) Stosunek do dostawcy usług sieciowych

Przyłączony KBC powinien być połączony lub posiadać dostęp do dostawcy usług sieciowych. Przyłączony KBC odpowiada za dochodzenie roszczeń odszkodowawczych od dostawcy usług sieciowych w przypadku gdy przyłączony KBC poniesie stratę w wyniku złamania mających zastosowanie zasad, przy czym przyłączony KBC zwraca się z roszczeniami bezpośrednio do dostawcy usług sieciowych.

f) Informacje dla uczestników

Wszystkie krajowe banki centralne powiadomią uczestników w ich systemach RTGS o tym, iż informacja o realizacji polecenia wydawana przez KBC świadczący usługi w związku z płatnościami transgranicznymi na rzecz uczestników w systemie RTGS przyłączonego KBC potwierdza uznanie rachunku przyłączonego KBC prowadzonego przez KBC świadczący usługi, lecz nie potwierdza uznania rachunku otrzymującego uczestnika prowadzonego przez przyłączony KBC. Krajowe banki centralne dokonają w niezbędnym zakresie odpowiednich zmian w ich krajowych zasadach RTGS.”;

6) w artykule 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 pkt b) otrzymuje brzmienie:

„b) System rekompensat TARGET stosuje się do wszystkich krajowych systemów RTGS (niezależnie od tego, czy takie systemy RTGS są przyłączone do systemu TARGET przy pomocy wzajemnych połączeń czy też przy pomocy połączenia dwustronnego) oraz do mechanizmu płatności EBC (EPM) i jest dostępny dla wszystkich uczestników TARGET (włączając uczestników TARGET z krajowych systemów RTGS uczestniczących Państw Członkowskich, które nie są stronami dla operacji polityki pieniężnej Eurosystemu oraz uczestników TARGET krajowych systemów RTGS nieuczestniczących Państw Członkowskich) w odniesieniu do wszystkich płatności w systemie TARGET (bez rozróżnienia na płatności krajowe i transgraniczne). System rekompensat TARGET nie ma zastosowania do klientów EPM zgodnie z Warunkami regulującymi korzystanie z EPM, dostępnymi na stronach internetowych EBC (www.ecb.int) i podlegającymi regularnej aktualizacji.”;

b) dodaje się ust. 1 pkt c)a w brzmieniu:

„c)a Dla celów art. 8 ust. 1) pkt c) ppkt ii), KBC świadczący usługi nie jest uznawany za osobę trzecią.”;

c) dodaje się ust. 1 pkt f) w brzmieniu:

„f) Jeżeli przyłączony KBC nie może zrealizować płatności transgranicznej w związku z nieprawidłowym działaniem systemu RTGS KBC świadczącego usługi, KBC świadczący usługi uznawany będzie za nieprawidłowo działający KBC w odniesieniu do takich płatności.”;

7) artykuł 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Siła wyższa

Krajowe banki centralne/EBC nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za niezachowanie przepisów niniejszych wytycznych, w stopniu w jakim oraz tak długo jak zachodzi niemożliwość wykonania obowiązków określonych w niniejszych wytycznych lub ich wykonanie musi zostać zawieszona lub odroczone, ze względu na zaistnienie jakiegokolwiek zdarzenia wynikającego z jakichkolwiek przyczyn

pozostających poza racjonalnie możliwą kontrolą (w tym, między innymi, ze względu na awarię lub nieprawidłowe funkcjonowanie urządzeń, działanie siły wyższej, klęski żywiołowe, strajki lub spory pracownicze); z zastrzeżeniem, iż przepisy powyższe nie wyłączają odpowiedzialności za posiadanie rezerwowych środków prowadzenia działalności wymaganych w niniejszych wytycznych, realizację procedur postępowania z błędami, określonych w art. 4 ust. f) oraz art. 4a ust. d), tak dalece jak to tylko możliwe pomimo zaistnienia działania siły wyższej, oraz za podjęcie wszelkich możliwych wysiłków w celu złagodzenia skutków każdego takiego zdarzenia w trakcie jego trwania.”;

8) artykuł 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku sporu pomiędzy krajowymi bankami centralnymi bądź też pomiędzy krajowym bankiem centralnym i EBC, odpowiednie wzajemne prawa i obowiązki dotyczące polecenia płatności realizowanego w systemie TARGET oraz wszelkich innych zagadnień, o których mowa w niniejszych wytycznych, są określone przez: i) zasady i procedury, wskazane w niniejszych wytycznych i załącznikach do nich; oraz ii) jako dodatkowe źródło w sporach dotyczących płatności transgranicznych, przez prawo Państwa Członkowskiego, w którym ma siedzibę otrzymujący krajowy bank centralny/EBC.”;

9) załącznik IV zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszych wytycznych.

Artykuł 2

Niniejsze wytyczne wchodzi w życie z dniem 25 stycznia 2005 r.

Mają one zastosowanie od dnia 7 marca 2005 r.

Artykuł 3

Niniejsze wytyczne są skierowane do krajowych banków centralnych uczestniczących Państw Członkowskich.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 21 stycznia 2005 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Jean-Claude TRICHET

Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK IV

GODZINY FUNKCJONOWANIA SYSTEMU TARGET

System TARGET, a tym samym krajowe banki centralne i krajowe systemy RTGS uczestniczące lub przyłączone do systemu TARGET, stosują następujące zasady w zakresie czasu funkcjonowania systemu.

1. Czasem odniesienia dla systemu TARGET jest „Czas Europejskiego Banku Centralnego” zdefiniowany jako czas lokalny dla siedziby EBC.
2. Wspólnymi godzinami funkcjonowania systemu TARGET będą godziny od 07:00 do 18:00.
3. Możliwe jest wcześniejsze rozpoczęcie pracy systemu przed godziną 07:00, pod warunkiem wcześniejszego powiadomienia EBC:
 - i) z powodów krajowych (np. w celu ułatwienia rozliczenia transakcji na papierach wartościowych, w celu ustalenia sald systemów rozliczeń netto lub rozliczenia innych transakcji krajowych, takich jak transakcje zbiorcze skierowane przez krajowe banki centralne do systemów RTGS w ciągu nocy); lub
 - ii) z powodów związanych z ESBC (np. w dniach, gdy oczekiwane są płatności w wyjątkowo dużej wysokości lub w celu redukcji ryzyka związanego z rozliczeniem różnic kursowych w przypadku przeprowadzania fazy euro transakcji wymiany walut obejmujących waluty krajów azjatyckich).
4. Polecenia płatności od klientów (tak krajowych jak i transgranicznych ⁽¹⁾) powinny być składane najpóźniej na godzinę przed normalnym czasem zamknięcia systemu TARGET, pozostały czas wykorzystuje się wyłącznie na płatności międzybankowe (zarówno krajowe jak i transgraniczne ⁽²⁾) w celu przekazywania płynności pomiędzy uczestnikami. Płatności od klientów są zdefiniowane jako polecenia płatności w formacie MT100 lub równoważnym krajowym formacie wiadomości (który wykorzystywałby format MT100 dla przekazów transgranicznych). Sposób wprowadzenia godz. 17:00 jako końcowej granicy czasowej dla płatności krajowych będzie przedmiotem decyzji podjętej przez każdy z krajowych banków centralnych we współpracy z lokalnym środowiskiem bankowym. Dodatkowo, krajowe banki centralne mogą kontynuować realizację płatności od klientów krajowych, które o godzinie 17:00 oczekiwały w kolejce.

⁽¹⁾ Końcową granicą czasową dla płatności transgranicznych od klientów, przesyłanych przez uczestnika w systemie RTGS przyłączonego KBC za pośrednictwem KBC świadczącego usługi, jest godzina 16:52:30.

⁽²⁾ Końcową granicą czasową dla międzybankowych płatności transgranicznych od klientów, przesyłanych przez uczestnika w systemie RTGS przyłączonego KBC za pośrednictwem KBC świadczącego usługi, jest godzina 17:52:30.”

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do decyzji Komisji 2005/78/WE, Euratom z dnia 1 lutego 2005 r. zmieniającej decyzję 2001/844/WE, EWWiS, Euratom

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 29 z dnia 2 lutego 2005 r.)

Publikację decyzji 2005/78/WE, Euratom należy uważać za nieważną i niebyłą.
